P I
1848

SCENA și ECRANUL

R 22217

NUMĂRUL 12 1957

„Inspectorul de poliție“ de J. B. Priestley în interpretarea colectivului Teatrului de Stat din Baia Mare. (Premiul I la Concursul Tinerilor Actori). Scenă din actul II.

COPERTA I :

FERENCZ OTTROK (BÁNK BÁN) ȘI MARGIT SALLAY (MELINDA) IN OPERA „BÁNK BÁN“ INTERPRETATĂ DE OPERA MAGHIARĂ DIN CLUJ.

Spectacole de vară

E cald, aerul parcurilor e parfumat și... nu plouă... Toate acestea (și mai ales ultimul) sînt motive suficient de stimulative pentru ca miile de bucureșteni să înfrunte rigorile unei călătorii cu autobuzele sau cu tramvaiul pentru a vedea cîteva din spectacolele oferite de teatrele Capitalei.

Primul teatru care a „evadat" de pe scenele sălilor sale „ocupînd" scena de la Arenele Libertăţii a fost Teatrul Armatei.

Printre „cuceritori" se numără alături de eroii a 3 piese din repertoriul nostru clasic — „Vlaicu Vodă" de Al. Davilla, „Despot Vodă" şi „Fîntîna Blanduziei" de V. Alecsandri — personajele romanului lui Al. Dumas „Cei trei mușchetari" şi ale comediei lui W. Shakespeare „Femeia îndărătnică". Iată mai jos cîteva imagini din aceste spectacole.

Scenă din „Despod Vodă". Eugenia Bosînceanu în rolul Domnița Ana și Elena Chiosu în rolul Maica Fevronia.

Scenă din „Fîntîna Blanduziei". George Vraca în rolul Horațiu.

G 222.171

Spectacole de vară

Scenă din „Femeia îndărătnică". Ninetta Gusti în rolul Catarina, şi Nicolae Meicu în rolul Baptista.

Constantin Vintilă în rolul Mircea Basarab din piesa „Vlaicu Vodă".

Scenă din „Cei trei muşchetari „Migri Avram Nicolau în rolul Charlotte Backson şi George Carabin în rolul D'Artagnan.

Spectacole de vara

Dacă cumva preferaţi opereta, poate nu v-ar displace o lungă călătorie de undeva din America de Sud, şi pînă la Constanţa, via Marsilia, pe care o puteţi face în tovărăşia lui Bep, a lui Tonio şi bineînţeles a Colombei, din opereta cu acest nume, compusă de Elly Roman, şi cu libretul de Mircea Ştefănescu...

Mai ales că apropierea Festivalului vă poate face să retrăiţi odată cu „Colomba“ cîteva din scenele sale „clasice“: întîlniri de delegaţii, dansuri în comun şi firește, multe cîntece.

(Puica Alexandrescu şi Beno Verea)

Sau poate preferaţi opereta vieneză... In acest caz, „Vînzătorul de păsări“ este gata să vă ofere, în afară de coliviile sale cîntătoare, un număr de arii, duete şi coruri, de a căror frumuseţe este gata să garanteze... Karl Zeller. Povestea vă este cunoscută desigur: o dragoste (eroi: Adam şi Cristina) o supărare (eroi: aceiaşi şi... o prinţesă pe care Adam o ia drept o simplă ţărancă), peripeţiile unui baron şi ale nepotului său, ambii dornici să se însoare cu o cît de frumoasă... zestre

(Elisabea Henţia în rolul Cristina şi Ion Dacian în rolul Adam)

Spectacole de vară

Dar, s-ar putea ca alături de melodiile Americii latine sau ale Vienei să preferați melodiile născute pe malurile Bistriței noastre. Și — în acest caz — cîntăreții Teatrului de Stat de Operetă vă stau la dispoziție, oferindu-vă odată cu răcoarea unor delor bistrițene (acestea din păcate, numai în... imaginație) și o poveste de dragoste dintre un temerar plutaș și o frumoasă țărancă, care înfrînge, prin tăria sentimentelor ei, uneltirile pline de ură ale rivalului.

Compozitorul Filaret Barbu, s-a dovedit cu opereta aceasta, un îndrăgostit al melosului popular moldovean... Dar cred că în această privință, gusturile d-v. concordă.

(Silly Popescu și Ion Dacian)

Au trecut cîțiva ani, de la premiera lui „Lăsați-mă să cînt" și iată că, într-adevăr, compozitorul Dendrino a fost „lăsat să cînte" nu numai în țara noastră ci și în U.R.S.S., Cehoslovacia, R.D. Germană. Mai rar titlu atît de promițător. Se mai găsesc încă destui bucureșteni dornici să urmărească poeticul crîmpei din viața lui Ciprian Porumbescu, în perioada pregătirii și premierei lui „Crai nou". Viața de altă dată a Brașovului cu oamenii lui, de la simpli țărani și meșteșugari, la ziariști și profesori, o dragoste plină de pasiune și o alta, nobil înăbușită, iată cîteva din tablourile ce stau gata să se ofere publicului operetei.

(Silly Popescu și Petre Valentin)

Spectacole de vară

Sau poate preferați spectacolele de estradă? Dacă la aceasta se adaugă și înclinația pentru... jocul la Loto Central, aveți ocazia să urmăriți pe scenele teatrelor de vară o întîmplare interesantă în „Cine pierde... cîștigă" (Studenții de la mansardă). Nu știm dacă autorul, tînărul scriitor Alecu Popovici, a pierdut vreodată ceva, dar cert este că la data aceasta, are șanse să cîștige un spectacol realizat cu colaborarea compozitorilor tineri ca și el, Radu Șerban și Vasile Veselovschi.

Este una din comediile pregătite pentru stagiunea de vară de către Teatrul Satiric Muzical „C. Tănase".

*

...Iar cea de a doua comedie poartă numele de ...„Mușchetarii tatii". Alexandre Dumas-fiul, poate fi — de altfel — liniștit: întîmplările de aci, nu au nimic comun cu Athos, Portos și Aramis. Eroii în chestiune sînt în vîrstă de cîteva luni și apariția tatălui indicat mai sus, numai pentru cîteva ore. Și — pentru că soția acestuia nu este și nici n-avea de gînd să devie... mamă, socotind că îndatoririle de acest fel sînt cam incomode. Temîndu-se însă de o presupusă „mamă", cere să i se împrumute un copil, și — pentru că a cerut pentru siguranță în mai multe locuri — se trezește cu... trei de odată.

Firește, însă, că fericita familie se trezește într-o serie de încurcături din care nu-i va scoate decît sfîrșitul piesei, care aduce, desigur, perspectiva unor copii adevărați și „definitivi".

*

Dar în parc se mai pot vedea și... carnavaluri. Cel puțin aceasta este dorința lui N. Stroe care în frunte cu un colectiv de autori și actori ne-a pregătit pentru zilele toride ale verii, un... „Carnaval în parc" scris în genul spectacolelor de revistă.

Michaela Cotaru, Puiu Serbu și Puiu Călinescu într-o scenă din „Mușchetarii tatii".

DE VORBĂ CU AUTORII

Mircea Ştefănescu

Se reia, pe una din scenele de vară, ale Capitalei, „Rapsodia ţiganilor". Nu, n-am avut intenţia să vă spunem o noutate! Doar să vă explicăm de ce am socotit că ar fi interesant — şi pentru noi şi pentru cititorii noştri — să stăm de vorbă cu autorul acestei piese, care în urmă cu cîţiva ani s-a bucurat de un larg succes printre spectatorii bucureşteni.

Mircea Stefănescu a fost foarte bucuros să răspundă la întrebările pe care i le-am pus în numele Dvs. al cititorilor. Am început prin a-l ruga să ne povestească ceva despre crearea „Rapsodiei ţiganilor" şi ce anume l-a îndemnat să aleagă un atare subiect:

„Am scris „Rapsodia ţiganilor", ne-a răspuns autorul, într-un moment în care făgăduisem să scriu o piesă de actualitate. Să nu vă surprindă acest răspuns. Eu socotesc că „Rapsodia" ca şi „Matei Millo", sînt piese de actualitate, pentru simplu motiv că, pe vremuri, nu m-aş fi gîndit să abordez astfel de subiecte. Şi, în continuare, vă răspund că mi-am ales aceste subiecte (mă refer la Matei Millo), fiindcă, în afară de alte consideraţii, ele au şi nişte „subiecte libere", adică netratate încă de nimeni în teatru." (In istoria, şi în viaţa noastră, mai sînt încă multe subiecte de acest fel.)

A urmat, desigur, o îndelungată discuţie despre conţinutul de idei al piesei. Indelungă şi puţin prea.., tehnica pentru ca să vi-o relatez în întregime. Am reţinut însă pentru Dvs. următoarea subliniere:

„Ideea principală, ideea istorică a piesei, este bineînţeles dezrobirea ţiganilor. Dar am urmărit — ca şi Elly Roman, pe plan muzical — o idee legendă: aceea a participării, pe cale pur sentimentală, a lui Barbu Lăutarul la pregătirea atmosferei de eliberare a semenilor săi."

Ne-am închipuit că vă interesează, să aflaţi dacă versiunea jucată în urmă cu cîţiva ani la Teatrul Naţional „Ion Luca Caragiale" a suferit sau nu modificări:

„N-aş putea zice că am făcut modifcări, ne-a spus Mircea Ştefănescu. Am făcut unele tăieturi acolo unde textul mi s-a părut prea încărcat — şi am întărit puţin două scene de comedie. In ce priveşte punerea în scenă, eu n-am fost încă la repetiţii; dar regizorul Gh. Dem Loghin s-a gîndit la un final nou, pe care mi l-a povestit foarte frumos."

„Vă vom adresa acum o rugăminte neobişnuită: să ne faceţi promisiuni. Nu nouă, bineînţeles: Cititorilor noştri, spectatorii Capitalei. Făgăduieli în legătură cu piesele viitoare şi — în acelaş timp — cîteva detalii despre proiectele acestor piese. Se poate?"

„Se poate... vrînd-nevrînd, trebuie să fac promisiuni, pentru că am două contracte, pe care dacă nu le execut eu, mă execută ele pe mine: unul, pentru piesa Esculap (încă un subiect care era „liber", şi chiar în istoria universală a teatrului); acţiunea mitologică a lui Esculap a fost la fel de folositoare ca şi aceea a lui Prometeu, de oarece zeul medicinii, mare prieten al omului, a furat naturii secretul medicinii; nu mai insist asupra actualităţii acestei piese mitologice, în care se discută arzătoarea problemă modernă a prelungirii vieţii.. Al doilea contract îl am cu cinematogra-

„RAPSODIEI ȚIGANILOR"

fia, pentru un scenariu despre viața lui Ștefan cel Mare."

Aici interlocutorul nostru s-a oprit. Nu s-a uitat la ceas, nu ne-a spus că a întîrziat la o ședință, n-a sunat telefonul chemîndu-l grabnic la vreo repetiție (lucruri care se întîmplă de obicei la sfîrșitul unui interviu !) Pur și simplu am înțeles că despre celelalte proiecte de viitor, dramaturgul Mircea Ștefănescu nu ne poate vorbi încă.

Dar nu vă necăjiți. Ii vom mai face o vizită ! Pînă atunci, în numele Dvs., îi mulțumim.

.., și Elly Roman

— Dacă colegul meu Mircea Ștefănescu v-a vorbit despre obiectivul literar al legendei muzicale pe care am lucrat-o împreună, îmi închipui că vreți ca eu să vă vorbesc despre muzică.

— Evident.

— A fost o veche preocupare a mea: să redau ceva din bogăția muzicală a folclorului țigan. După cum știi, prin intermediul țiganilor anumite trăsături ale acestui folclor s-au adăugat unei părți a muzicii noastre populare. Dar dincolo de aceste trăsături „lăutărești" răspîndite, se poate vorbi despre un folclor țigănesc propriu zis care mi s-a părut deosebit de interesant.

— Ați studiat acest folclor ?

— In mod susținut. In perioada în care pregăteam muzica la „Rapsodia Țiganilor" am locuit cîtăva vreme la Piatra Neamț și Tîrgul Neamț căutînd să pătrund cît mai mult în mijlocul artiștilor țigani. Și de altfel nu este ait de lesne să ajungi la acele cîntece minunate pe care ei le cîntă numai în unele împrejurări. Dar este pasionant.

— Dacă nu mă înșel folclorul acesta îl găsim adesea folosit și în dramaturgia clasică.

— Firește ! Dacă n-ar fi decît piesele lui Tolstoi (Cadavrul viu) și Ostrovski (Fata fără zestre) și ar fi de ajuns pentru a-ți da seama ce funcție dramatică poate îndeplini acest folclor atît de bogat și de puțin cunoscut.

— Melodiile folosite de Dvs. sînt extrase din folclor ?

— Ele reprezintă inventii proprii în stilul folclorului respectiv. Cu o singură excepție : un cîntec de nuntă, în care folosesc o melodie existentă.

— De dans ?

— Da, de dans. Dar pe lîngă trăsături dansante, muzica „Rapsodiei Țiganilor" este adeseori lirică, și uneori comică.

— Dar cum ați rezolvat dificultățile interpretării acestei muzici de către actorii de proză ?

— M-am străduit de la început să nu scriu muzică pentru cîntăreți, ci pentru interpreți dramatici cu posibilități vocale limitate. De altfel și în urmă cu zece ani cînd această piesă s-a jucat la Național, rolurile au fost susținute exclusiv de actori fără aptitudini deosebite de cîntăreți. Și a mers foarte bine.

—In privința aceasta nu ne îndoim nici acum !

— Mă bucură. Dar să lăsăm să se rostească judecătorul suprem : publicul.

Ne vizitează TEATRELE DIN ȚARĂ

Pentru spectatorii Capitalei, turneele teatrelor din regiuni în timpul stagiunii de vară — au devenit o prețuită tradiție și un prilej, cu nerăbdare așteptat, de adevărată satisfacție artistică.

Selecționînd din activitatea desfășurată de-a lungul anului, cele mai bune realizări, colectivele acestor teatre aduc în fața publicului din București spectacole puse în scenă și interpretate cu grijă, cu competență, cu însuflețire, cu talent, cu o lăudabilă omogenitate.

In vara aceasta seria reprezentațiilor pe care ni le oferă teatrele din țară se deschide în luna iulie cu spectacolele Operei Maghiare din Cluj.

TURNEUL OPEREI MAGHIARE DIN CLUJ

Clujul constituie pentru vizitatorul neinformat „o cutie cu surprize". Așezat într-un bazin natural, el își deschide brusc perspectiva în fața trenului sau a avionului care pătrunde printre dealurile sale. Catedrala din partea centrală înălțîndu-și spre cer profilurile gotice, flora luxuriantă a grădinii botanice — din foișorul căreia se desfășoară o admirabilă privelişte, — zidurile clădirilor vechi, purtînd patina a sute de ani de istorie, sînt doar cîteva imagini care încîntă ochiul. Și înăuntrul acestui bătrîn și pitoresc oraș pulsează o intensă și cuprinzătoare viață artistică și culturală.

Scenă din baletul „Năframa". Lukács Mária în rolul Sári și Fodor Tibor în rolul Iózsi.

Un repertoriu variat

Ne-am oprit în fața unor afișe ale Operei Maghiare și le-am cercetat cu atenție și perseverență. Diversitatea și originalitatea repertoriului acestui teatru muzical tînăr, care a împlinit doar nouă ani de existență, este izbitoare. Cu atît mai mult cu cît mare parte din operele prezentate nu le-am mai întîlnit în repertoriul altor teatre muzicale din țară. Este suficient să citățm spectacolele cu care Opera Maghiară se prezintă la București — „Bal mascat" de G. Verdi, „Povestirile lui Hoffman" de J. Offenbach, „Dragoste de țigan" de F. Lehar, „Bànk Bàn" de Ferencz Erkel și baletul original maghiar „Năframa" de Jenö Kenessey — să amintim că în repertoriul teatrului se înscrie opera „Cocoșul de aur" de Rimski Korsakov și să vă informăm că pentru stagiunea viitoare se pregătește „Olandezul zburător" de R. Wagner, ca să împărtășiți și Dvs. același sentiment de prețuire.

Ne vorbește Margit Sallay

Nevoia de a cunoaște concret, activitatea colectivului acestui teatru și a protagoniștilor săi ne-a grăbit pașii spre clădirea de pe malurile Someșului Mic. Dintr-o sală de repetiții ne-a întîmpinat timbrul cald al unei voci care unea calitățile unei soprane de coloratură, cu volumul și sonoritatea unor accente de eroină dramatică. Repeta prim solista Margit Sallay. Nu ne-a trebuit răbdare ca să așteptăm sfîrșitul repetiției; dimpotrivă am trăit regretul că am venit prea tîrziu și am folosit prilejul pentru o scurtă convorbire:

— Ați mai cîntat în București? Ce roluri veți interpreta în apropiatul turneu?

Scenă din baletul „Năframa".

— În urmă cu doi ani am interpretat rolul titular din „Cio Cio San" la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R. Voi cînta în cadrul turneului la București în „Bánk Bán" — alături de Ferencz Ottrok (Bánk Bán) — în rolul Melinda. Este un rol cu pronunțat caracter dramatic. De asemenea voi întruchipa pe curtezana venețiană Giulietta — rol liric cu nuanțe dramatice — și pe Antonia — rol pur liric—, din „Povestirile lui Hoffman".

— Ce vă atrage spre aceste eroine și spre altele pe care le-ați interpretat și ce planuri aveți pentru viitor?

— Fiecare rol dintre cele pe care le voi interpreta la București, are un caracter diferit și scenic și vocal. Am cîntat în roluri diverse, de la subretă de coloratură pînă la eroină dramatică: în Lorina (Don Pasquale), Mașenca (Mireasa vîndută), Micaela (Carmen), în operele lui Erkel „Huniade Laszlo" și „Bánk Bán", în Cio Cio San, pe Floria în „Tos-

ca, regina Şemeaca „Cocoşul de aur", Amelia „Bal mascat". Deşi în ultimul timp am cîntat ca soprană dramatică, îmi place să cînt şi în „Traviata" şi „Povestirile lui Hoffman". In stagiunea viitoare voi fi distribuită in „Turandot", de Puccini. Aş dori să cînt în „Aida" şi să interpretez pe Mimi din „Boema" şi Constanţa din „Răpirea din Serai".

— Vă rugăm să ne spuneţi cîteva cuvinte pentru cititorii noştri din Capitală.

De astă dată Margit Sallay mi-a răspuns în numele colectivului Operei Maghiare:

„Sîntem bucuroşi că avem ocazia să prezentăm realizările noastre după nouă ani de existenţă, publicului bucureştean şi sperăm că spectacolele vor place. Aceasta va fi răsplata muncii noastre".

M.

Teatrul de Stat — Baia Mare

INSPECTORUL DE POLIŢIE

de J. B. Priestley

Nimic nu tulbură atmosfera senină a reuniunii intime din locuinţa „respectabilei" familii Birling. In această seară se petrece un fericit eveniment: logodna frumoasei Sheila cu tînărul gentleman Gerard Croft.

In ameţeala plăcută a vinului de porto şi a wisky-ului, cei trei domni îmbrăcaţi în impecabile fracuri, întreţin o conversaţie în care — o, ce fericire — părerile

„Inspectorul de poliţie" în interpretarea colectivului Teatrului de Stat din Baia Mare. Scenă din actul III.

coincid și nu există asperității. contradicții. Domnul Birling este un cunoscut și onorabil industriaș din Brumley, tot atît de onorabil ca toți industriașii. Și cum s-ar putea ca această trăsătură să nu-i fie proprie, cînd domnul Birling este un om atît de sigur de el, cu o mare experiență în afaceri, care cunoaște cu precizie mijlocul de scădere a prețului de cost prin micșorarea salariilor, fără ca prețul de vînzare să scadă — ci dimpotrivă. Cum s-ar putea ca această trăsătură să nu-l caracterizeze pe Domnul Birling, cînd el știe cu atîta perseverență să apere interesele industriașilor și pe ale sale proprii ? Meritele sale vor fi în curînd recunoscute și consacrate prin înobilarea și primirea sa în rîndurile cavalerilor. Toate lucrurile acestea trebuie să le știe Gerard Croft, care va realiza o mare întreprindere prosperă prin fuziunea firmei Birling și compania, cu tot atît de cunoscuta și onorabila firmă Croft. In această seară, domnul Birling își expune cu emfază „minunatele" sale principii fiului său Eric și viitorului ginere Gerard Croft :

„Ceea ce mulți dintre voi, tinerii de azi, păreți a nu înțelege, acum cînd viața e mult mai ușoară ca înainte, e că fiecare trebuie să-și vadă de drumul lui — să se îngrijească numai de el. Atît timp cît procedează astfel, va avea cît mai puține pagube și necazuri. După felul în care vorbesc și scriu flecarii insuportabili, ai crede că fiecare trebuie să aibe grijă de toți ceilalți, — ca și cum am trăi amestecați ca albinele într-un stup. Comunitate !... și tot soiul de bazaconii. Ascultați-mă pe mine — aceasta am învățat-o la școala severă a experienței — fiecare trebuie să-și vadă de afacerile lui, să se îngrijească de el..."

Ce discurs frumos ! Ce importanță are că frumosul discurs constituie o apologie a egoismului rapace, o sinteză a „bagajului ideologic", al potentaților, al asupritorilor.

Iată însă că în acest moment, și chiar atunci cînd cuvîntarea avîntată a domnului Birling ajunge la punctul citat mai sus, începe să se petreacă un lucru extraordinar, care zguduie conștiința celor prezenți. Firește mai puțin pe cea a domnului și doamnei Birling care au știut de mult să se dezbăre de ea, și ceva mai mult pe a tinerei generații reprezentată prin Sheila, Eric și Gerard, care — vai, ce păcat — n-au reușit încă să scape, de această obsesie numită conștiință.

Purtătorul extraordinarului fapt este un inspector, un ciudat inspector de poliție. Inspectorul Goole sosește în plină noapte și — neținînd seama de plăcuta reuniune —, începe o anchetă penibilă. în legătură cu sinuciderea tinerei Eva Smith, de a cărei moarte, după cît se pare, Birlingii nu sînt de loc străini.

Arthur Birling este cel care a concediat-o cu cruzime din fabrica sa pe Eva Smith pentru că a pretins — ce obrăznicie — un salariu mai mare cu 3 shillingi și pentru că una este ca un industriaș să vrea să cîștige mai mult și alta ca un lucrător să „pretindă" să nu moară de foame. Fiica domnului Birling, Sheila, este aceea care, cu totală nepăsare, a cerut directorului maga-

zinului, în care Eva Smith găsise o nouă slujbă, s-o dea afară. Pentru motive temeinice: sărmana Eva era o fată drăguță și rochiile i se potriveau de minune. Iar elegantul și frumosul Gerard „a salvat-o" făcîndu-și-o metresă, pentru ca pe urmă s-o părăsească. In ceia ce-l privește pe Eric, — o pușlama și un bețiv — el și-a bătut de asemenea joc de ea, lăsînd-o gravidă, în ghiarele mizeriei.

Iar sfîrșitul? Sfîrșitul l-a hotărît nobila doamnă Birling care în calitate de membră a unei „societăți de binefacere" i-a refuzat ultimul ajutor posibil, pentru că... Eva nu voia să ceară nimic de la tatăl copilului ei. Conștient sau inconștient, dar cu sînge rece și o indiferență înspăimîntătoare Birlingii sînt făuritorii calvarului Evei Smith.

Atmosfera senină, care înconjura viața Birlingilor, se destramă ca o perdea de fum și, îndărătul ei, apar cinismul, egoismul, indiferența ucigătoare. O clipă, membrii familiei Birling vor fi chinuiți de remușcări. Dar numai o clipă. Neobișnuitul inspector de poliție va pleca și indolența sătulă va acoperi din nou totul.

Sensul profund al piesei lui J. B. Priestley, este definit de următoarea replică a inspectorului Goole: „O Evă Smith s-a dus, dar sînt milioane și milioane de Eve Smith și John Smith care rămîn printre noi, cu viețile lor, cu sperantele, cu suferintele și șansele lor de fericire... vă previn că repede va veni timpul cînd — dacă oamenii nu vor învăța lecția aceasta, ei o vor învăța în foc, în sînge și în chinuri".

Teatrul de Stat din Brăila

„ÎNȘIR-TE MĂRGĂRITE"

Poemul dramatic al Acad. Victor Eftimiu care a fost jucat pînă în prezent de peste șaptesute de ori, va cuceri sîntem convinși, și de această dată prețuirea spectatorilor.

O BOGATĂ ACTIVITATE ARTISTICĂ...

...este demonstrată de cuprinzătorul repertoriu pe care-l prezintă Teatrul de Stat din Pitești, de la 20 iulie în Capitală: „Viforul" de B. St. Delavrancea; „Suflete de hîrtie" de Dîhovicinîi și Slobodskoi; „Povestea lui Harap Alb" de Ion Creangă și „Într-o noapte de vară" de Aurel Baranga.

Îl recunoașteți?... E „Fomilă" din „Harap Alb" →

Scenă din „Suflete de hîrtie"

↓

Pregătiri pentru stagiunea viitoare
la Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.

Maeștrii cîntăreți DIN NURENBERG

Operă de
Richard Wagner

Pregătirea unei noi premiere reprezintă întotdeauna la un teatru de operă, un prilej de muncă încordată. Există însă premiere și premiere — și în privința aceasta spectacolul cu „Maeștrii cîntăreți" este departe de a fi un moment obișnuit în viața Teatrului de Operă și Balet.

Sînt mulți ani de cînd, pe prima scenă a țării noastre, nu s-a mai cîntat muzică de Wagner. Dificultatea problemelor vocale și orchestrale, complexitatea punerii în scenă a acestor sinteze artistice pe care numai titanul de la Bayruth le-a putut imagina, au dus adesea la o ezitare — pe care iată că acum, colectivul s-a hotărît s-o înlăture.

Și nu e rău că primul pas pe această cale îl face „Maeștrii cîntăreți", opera de încununare a vieții lui Wagner care, spre deosebire de marile sale drame muzicale aparține mai degrabă genului comic. „Tot așa după cum la vechii atenieni, unei tragedii îi urma o satiră veselă — scrie compozitorul — mi-a apărut deodată imaginea unei lucrări comice care, avînd multe analogii cu „Intrecerea cîntăreților din Wartburg" ce constituie subiectul operei „Tanhäuser" ar fi putut să-i urmeze acesteia ca lucrare satirică. Acest proect l-am realizat în opera „Maeștrii cîntăreți din Nürenberg" al cărui erou principal, Hans Sachs, este o întruchipare a spiritului creator popular în artă."

Ascultătorii obișnuiți cu eroismul copleșitor al „Tetralogiei" sau cu lirismul nemărginit al operei „Tristan și Izolda" vor fi surprinși să urmărească în această lucrare matură și plină

de prospețime, scene ca acelea în care notarul Bekmesser își încearcă aptitudinile de cîntăreț într-o serenadă ridicolă, în vreme ce Hans Sachs, maestrul cîntăreț cismar, îi marchează fiecare greșală bătînd cîte un cui în pantoful nefericitului cîntăreț. Dar nu mai puțin impresionante sînt scenele de înalt lirism dintre Walter, tînărul candidat la titlul de maestru cîntăreț și Eva, iubita lui, sau vestitul monolog de o filozofică noblețe a lui Hans Sachs.

Această lucrare monumentală — ca toate capodoperele lui Wagner — în care numai rolul lui Hans Sachs are peste 1000 de versuri, impresionează dincolo de voioșia și strălucirea unor scene, prin mesagiul profund optimist și bogat în adevăruri pe care îl aduce asculătorilor. Conflictul ei de bază — lupta între arta spontană, sinceră și plină de prospețime a lui Walter și canoanele lipsite de viață, ale vechilor cîntăreți — se rezolvă prin primirea tînărului în rîndul maeștrilor; este triumful unui întreg principiu artistic căruia cuvintele lui Hans Sachs din final, închinate inspirației și măestriei muzicale, îl aduc o puternică strălucire.

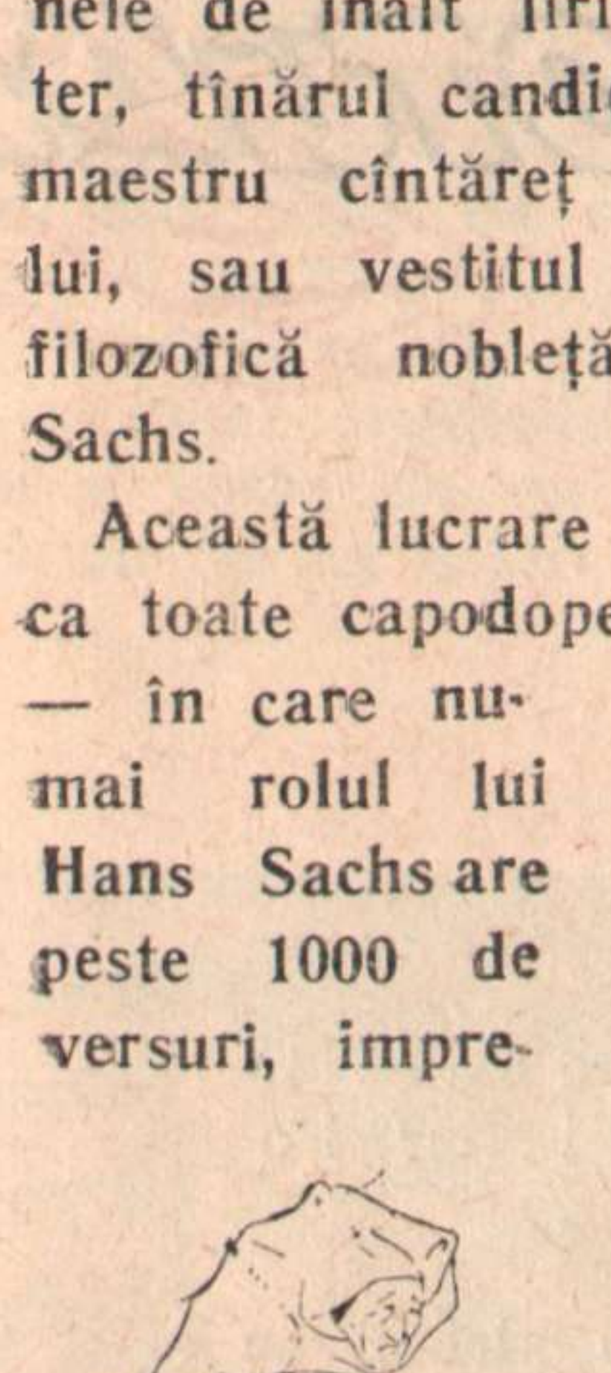

De la primele semnale eroice ale alămurilor care anunță în uvertură tema „maeștrilor cîntăreți“ pînă la finalul apoteotic care marchează intrarea lui Walter în rîndul maeștrilor din Nürnberg, această minunată operă a lui Wagner, care se pregătește la Teatrul de Operă și Balet va fermeca desigur multă vreme publicul muzical al Bucureștiului.

Schițe de costume:
T. Kiriacoff și Lidia Ivănescu

Ne însoțiți...

...în ajutarea celor „DOUĂ LOTURI"

Gr. V. Birlic într-un cadru din film.

Dacă cineva mi-ar fi spus că trecînd cu tramvaiul pe Calea 13 Septembrie, aşi putea să mă întîlnescu cu... Dl. Lefter Popescu, aş fi crezut că îşi bate joc de mine.

Şi totuşi, aşa a fost.

Dincolo de barieră, spre Ghencea, pe partea dreaptă a străzii se află şi astăzi un grup de case vechi, care parcă se sfiesc în faţa atîtor construcţii noi ale Capitalei şi — din modestie — se retrag de-a lungul unei alei, care aduce mai de grabă a fundătură. Casa de la stradă, scundă, cu un soi de pridvor prelungit pe trotuar, poartă o firmă stacojie, care-ţi atrage atenţia de îndată:

„HANUL TITIRCA"

Sub streaşina pridvorului, mese din lemn de brad aşezate la umbră, scaune şi multă forfotă. Trecători şi trecătoare — îmbrăcaţi după moda de la începutul veacului, — în culori vii, mătăsuri lucitoare, dantele şi pene — sosesc, se aşează la mese, comandă fie bere, fie mititei preparaţi „la mangal" de grataragiul cu mustăcioară, fie acea ţuică faimoasă despre care un afiş ne informează că:

„Avem
Ţuică Marghiloman
Recoltă 1894
70 bani butelia"

Intre mese, lăutarii cîntă cu foc, iar pe pereţii spoiţi proaspăt ai „hanului" se topesc ultimele raze ale amurgului.

Dintr-o căruţă oprită la mijlocul aleii, în faţa unei case cu „marchiză" au coborît cîţiva zlătari. Parte s-au aşezat la mese, parte au rămas în mijlocul fundăturii să asculte ritmul ţambalului şi scîrţîitul viorii, în liniştea înserării.

Dintr-odată însă, armonia acestei clipe e destrămată de niște țipete și vaiete cumplite. Din fundul aleii apar două țigănci — una tînără ducînd un copil în brațe, alta bătrînă și zdrențuită. Bocesc de ridică în sus mahalaua Farfurigiilor, în timp ce de la spate le mînă doi sergenți cu figurile încruntate. In urma lor, în trăsură, dl. Lefter Popescu și dl. comisar de poliție Turtureanu, privesc abătuți, în gol. Loturile, loturile cu cele două cîștiguri mari nu s-au găsit la Țica, negustoreasa cea frumoasă de haine vechi. Trăsura trece la pas prin fața „hanului Titircă" și se pierde în zare spre postul de poliție.

Să nu credeți cumva, după cele povestite, că am devenit posesoarea vreunei metode de vrăjitorie, cu ajutorul căreia timpul devine reversibil.

Am asistat pur și simplu la una din filmările echipei care realizează transpunerea pe ecran a schiței „Două loturi" — de I. L. Caragiale.

Este cea de-a doua zi de filmare. In ajun s-a lucrat pînă în zori, filmîndu-se perhezitia făcută de dl. Lefter Popescu în casa țigăncii Țica. Acum regizori, interpreți și tehnicieni sînt frînți de oboseală, nedormiți. Dar febra și entuziasmul începutului continuă (și le urăm să dureze pînă la ultimul cadru) așa că nimeni nu simte osteneala. Tinerii regizori, G. Nagy și A. Miheles, se agită încoace și încolo, modificînd în ultimul moment mișcările celor din figurație, punînd la punct ultimele amănunte. Atunci cînd e vorba de un ansamblu mai mare de figurație, regizorul de cinematograf trebuie să fie cu ochii în patru.

Scenă de lucru.

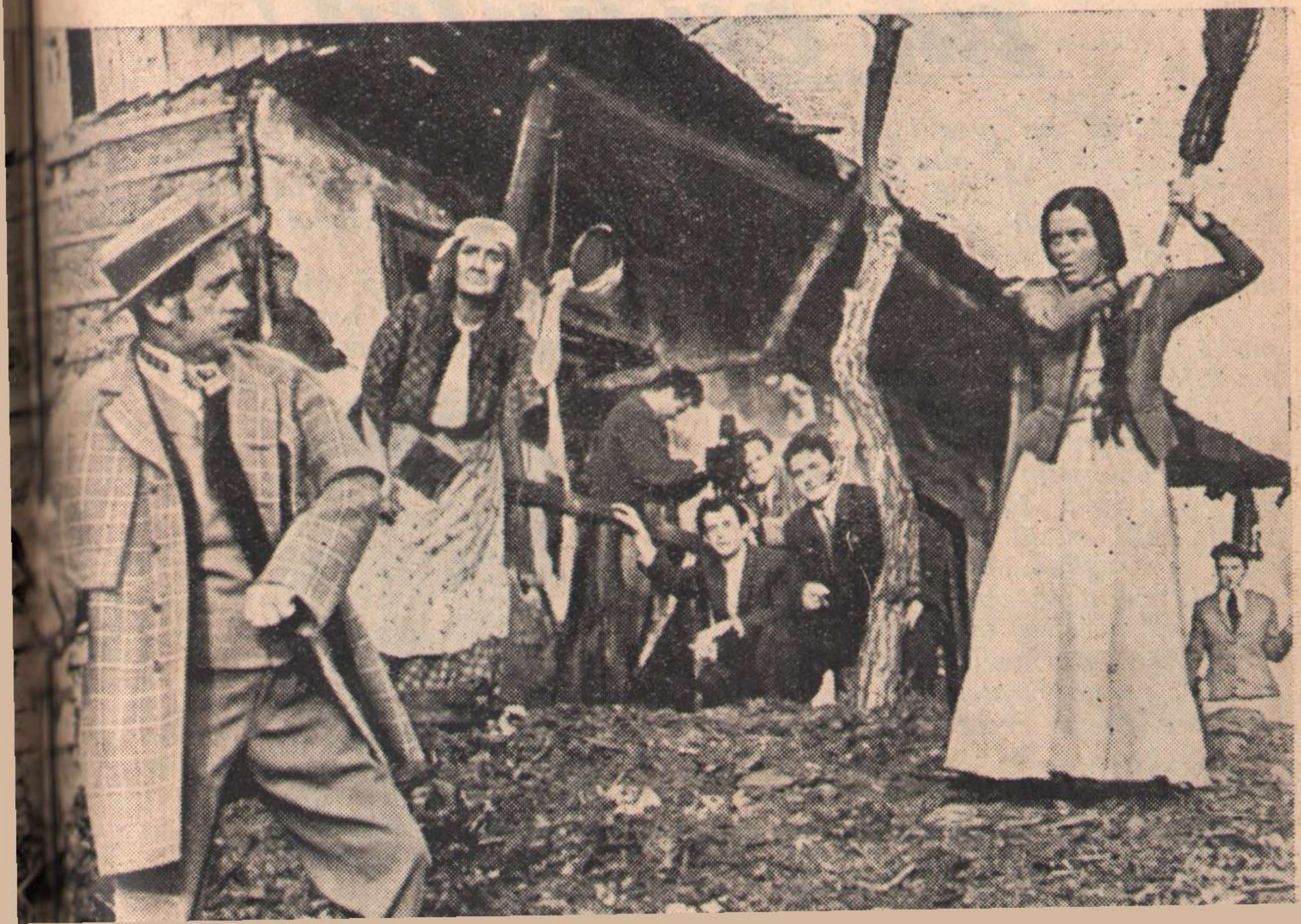

— Nu ațintiți privirile în aparat! S-a înțeles? recomandă (probabil pentru a 100-a oară, judecînd după regulă) Gh. Nagy.

Operatorul filmului Ștefan Horvath are de rezolvat o problemă destul de complicată: iluminația. Cum filmul „Două loturi" va fi realizat în culori, lumina acestui cadru, care se petrece în amurg, ridică dificultăți serioase. Le va învinge, veți vedea în sala de cinematograf.

Singurii care nu par cîștigați de emoția generală, sînt cei doi interpreți principali ai scenei: Gr. Vasiliu Birlic (Lefter Popescu) și Al. Giugariu (Comisarul Turtureanu). E și firesc. Sînt doi vechi protagoniști ai repertoriului „Caragiale". Tînăra actriță Margareta Pogonat (Țica) e ceva mai puțin calmă. E abia a doua zi de filmare și nervozitatea începutului încă n-a dispărut. Își potrivește vestmintele, își controlează machiajul și fumează în așteptarea turnării.

Într-un tîrziu așteptarea se termină. Fluierul regizorului se aude, strident, vestind începutul filmării.

ALEXANDRA BUICĂ

ÎNVINGĂTORII au cuvîntul!

Repurtarea de premii la concursurile muzicale internaționale pentru concurenții din Republica Populară Romînă a început să devină o tradiție și un titlu de mîndrie.

...Praga, Salzburg, Geneva, cîte medalii n-au adus aceste orașe din diferite colțuri ale Europei celor care și-au făurit cariera artistică pe scenele noastre!...

Să recunoaștem totuși, că patru victorii dintr-o dată și toate cu premii întîi, odată cu Marele Premiu al reginei Elisabeta, sînt departe de a însemna un succes „obișnuit" pentru orice țară din lume. Asemenea performanțe constituiesc un adevărat triumf pentru cei care ne-au reprezentat peste hotare.

Iată dece, timpul scurt de la întoarcerea victorioșilor cîntăreți de la Bruxelles (baritonul Nicolae Herlea, basul Traian Popescu, sopranele Lelia Cincu și Maria Voloșescu, acompaniați de pianistul Radu Negreanu) nu numai că nu a stins interesul publicului ci dimpotrivă l-a stimulat și mai mult.

Iar noi, dornici ca orice reporter, de amănunte, am încercat să obținem noi impresii, păreri

Nicolae Herlea

și planuri de viitor de la cîștigători. Despre impresii, însă, am putea da cuvîntul ziarelor belgiene care au apreciat în unanimitate arta interpreților noștri și au fost de părere că — și în cadrul marelui concurs final („ma-

Traian Popescu

rele criteriu“ cum este el numit de către belgieni) — primele patru premii ar fi trebuit acordate tot cîntăreților romîni — ...

Despre omiterea Mariei Vologescu dintre premiații acestui ultim concurs, ziarul „Courier“ scria de pildă că „ascultătorii nu erau nici pe departe de acord cu juriul... Ea a fost aclamată cel

Lelia Cincu Filimon

puțin la fel cu învingătorul, Nicolae Herlea.“

Maria Voloșescu

Cît privește activitatea de viitor, marele succes din frumosul oraș belgian va constitui pentru toți cei patru interpreți un imbold din cele mai însemnate...

Viitoarea stagiune ne va oferi prilejul să-i ascultăm adeseori pe acești mari cîntăreți, care au făcut cinste artei noastre interpretative. In numele lor, Nicolae Herlea, deținătorul unuia din cele mai mari premii mondiale în domeniul cîntecului, a ținut să comunice publicației noastre, dorința sa cea mai arzătoare, pe care-de altfel, nu ne îndoim că o va realiza.

Felicit de rezultatul obținut
la concursul de la Geneva
nu am altă dorință decît
aceea de a sluji cu și mai
mare avînt arta muzicală
românească

Nic. Herlea

De vorbă cu RADU ȘERBAN

Pentru a găsi un compozitor se cere oarecare perseverență, mai ales cînd ai concurenți atît de serioși ca Radiodifuziunea, Electrecordul, Teatrul „C. Tănase“ și cinematografia. Dar, strecurîndu-ne printre toate aceste „muze“ am reușit totuși să obținem cîteva răspunsuri de la Radu Șerban.

— V-am ascultat în ultimul timp „Melodia amintirilor“ și „Ții minte“, sînt reușite într-adevăr dar... nu cumva vă preocupă prea mult amintirile pentru un compozitor atît de tînăr?

— Dimpotrivă, în momentul de față sînt plin de planuri pentru viitor. Pregătesc cu Trio Grigoriu melodia „Toată viața“

— Sînteți optimist...

— De asemenea, piesa lirică „Iubita mea“, care se imprimă la Electrecord, „Norocul meu ești tu“, pentru Radio, precum și o piesă ritmată, al cărui titlu nu l-am hotărît.

— Ne bucurăm în numele Radio-ului și Electrecordului, dar vedeți că titlul publicației noastre este „Scena și Ecranul“.

— Perfect. Pentru scenă am lucrat împreună cu compozitorul Vasile Veselovschi și cu scriitorul Alecu Popovici, la comedia muzicală „Studenții de la mansardă“...

—... Care, dacă nu ne înșelăm a cîștigat... premiul la ultimul concurs al lucrărilor de estradă.

— Intocmai. Iar pentru film mă preocupă crearea unor piese de jaz simfonic. Dar deocamdată e încă un proiect.

— Și în ce lucrări credeți că v-ați realizat cel mai bine intențiile?

— Mie unul îmi plac „Mîine“, „Frumos ești București“, „Melodia amintirilor“ și „Ții minte“. Dar și mai mult îmi plac... cele pe care nu le-am scris încă.

Intr-un ceas bun!

O producție a studioului „Maxim Gorki" din Moscova

E oare bună meseria ce mi-am ales-o? Acesta să fie drumul ce trebuie să-l străbat pentru ca să-mi însușesc și să-mi desăvîrșesc profesiunea? Alegîndu-mi acest drum, consacrîndumă acestei meserii, am dovedit eu oare destul discernămînt?

Atîtea întrebări pe care și le pune orice tînăr, în hotărîtoare momente de viață, atîtea probleme profunde, vitale, care frămîntă atîția părinți și atîți adolescenți.

Filmul „Intr-un ceas bun" dezbate aceste probleme de-a lungul unei acțiuni vii și însuflețite.

„Intr-un ceas bun" este interpretat de unul dintre cei mai populari — deși foarte tînăr — actori ai Uniunii Sovietice Leonid Haritonov, pe care vi-l prezentăm în fotografia de mai sus.

In cealaltă fotografie, tînăra actriță de film Natalia Malinina.

„Două" victorii

O realizare deosebit de valoroasă a cinematografiei bulgare, care ne înfățișează de data aceasta un gen întotdeauna atrăgător: filmul comic.

Scenariștii, regizorul, interpreții nu și-au propus să aprofundeze cine știe ce probleme complexe. Ei au creiat un film delicios, de-a lungul căruia triumfă veselia, umorul, concepția optimistă despre oameni și viață.

Acțiunea filmului „Două victorii" se desfășoară cu o vioiciune și simplicitate încîntătoare, presărată cu nenumărate peripeții amuzante și scoțînd în evidență unele aspecte hilare ale relațiilor dintre eroi.

O orchestră de jaz, căreia pe bună dreptate i se cuvine epitetul de „îndrăcită", acompaniază aproape în permanență desfășurarea plină de farmec a acțiunii.

O DATĂ ÎN VIAȚĂ

O producție a studiourilor engleze

Filmul regizorului John Paddy Carstairs ne înfățișează cîteva episoade din viața îngrijitorului unui cămin de copii orfani.

Norman, (acesta este numele eroului) om sensibil și generos, se străduiește să facă copiilor din cămin, o viață cît mai plăcută. Totuși unul dintre orfani — Jimmy — pare cel mai nefericit. Jimmy dorește din toată inima un mic automobil, expus într-un galantar și Norman — care n-are lețcaie în buzunar — i-l făgăduiește.

De aci pornesc o serie de peripeții comice al căror erou principal este îngrijitorul nostru, hotărît să cîștige banii necesari pentru cumpărarea jucăriei.

În acest scop, Norman devine pe rînd boxeur, dirijor, sportiv, om-reclamă, pînă cînd izbutește să cîștige cele 12 lire, prețul mașinii atît de mult rîvnite.

Această comedie plină de umor este — în același timp — o subtilă satiră a societății engleze contemporane.

FEDRA

Transpunerea pe ecran a tragediei lui Lucius Aeneas Seneca „Fedra", constituie una din cele mai frumoase realizări ale cinematografiei spaniole. Şi nu atît prin caracterul ei spectaculos cît — mai ales — datorită locului de frunte pe care îl ocupă această operă printre temele universale datorită actualităţii acestei drame puternice, valabilă în toate timpurile.

Versiunea cinematografică ,liberă şi modernă, a tragediei lui Seneca a fost realizată de scriitorii Manuel Mun Oti şi Antonio Vich. Frumoasa actriţă spaniolă Emma Penella interpretează rolul Estrellei, o fiică neîmblînzită a mării, cu un suflet însetat de libertate.

Acţiunea pasionantă, de un tragism impresionant, se desfăşoară într-un sat pescăresc, pe ţărmul mediteranian al Spaniei.

Minunatele imagini ale povestirii se datoresc celebrului operator Manuel Berenguer.

Muzica a fost compusă de Guillermo Casses.

STAN ȘI BRAN la OXFORD

Cunoscuții comici Stan Laurel și Oliver Hardy reapar pe ecranele cîtorva din cinematografele noastre, într-o comedie care, deși a fost realizată acum aproape 15 ani, nu și-a pierdut nici savoarea și nici truculentul umor atît de specific celor doi populari interpreți.

Deși, ca în majoritatea filmelor jucate de cei doi excelenți actori, rîsul este stîrnit prin comicul de situații se remarcă de data aceasta și ironia ascuțită exprimată cu multă abilitate.

Satiră îndreptată împotriva aristocrației engleze, împotriva „mirajului“ pe care îl exercită în anumite cercuri un titlu de noblețe, filmul „Stan și Bran la Oxford“ prilejuiește nestăvilite hohote de rîs, care — începînd odată cu primele secvențe — nu se mai opresc decît atunci cînd pe ecran apare cuvîntul „Sfîrșit“..

N-aveți un bilet în plus?

„Puștiule, du-te repede și caută-l pe Miani Negreanu!“ Aceste cuvinte îi sînt adresate în prologul spectacolului tînărului din poza alăturată. Dar „puștiul“ în loc să execute dispoziția prezentatorului, nu a găsit altceva mai bun de făcut decît să se așeze la pian, dovedind că... el însuși este Miani Negreanu.

Un fachir (Willy Donea) și o „fachiră“ (Aida Moga) sînt gata să-și arate năstrușnicele lor minuni. Un înghițitor de săbii care... nu poate înghiți mîncarea de la cantină, un om fără cap care... lucrează la I.T.B. și cîte altele!...

Au venit la un spectcol vesel și cînd colo iată... o puternică melodramă! Așa ar exclama spectatorul acestei scene emoționante dintre un orfelin (Radu Zaharescu) și o orfelină (Tanți Căpățînă) dacă n-ar remarca... Hai, dar cum să nu remarce oare caracterul satiric al acestei perechi de melodramă!

·Calendar·Calendar·Calendar·

La 15 iulie 1904 a murit marele scriitor și dramaturg rus Anton Pavlovici Cehov.

Cehov s-a născut în anul 1860 la Taganrog. De la 16 ani colaborează la diverse reviste umoristice, în care publică schițe de mici proporții — semnate cu numele de Antoșa Cehonte, — în care se evidențiază un talent excepțional de original și o sensibilitate profundă. Studiază medicina și la terminarea studiilor o practică. Dar dacă în timpul studiilor munca literară ocupă un rol secundar în viața sa, mai tîrziu ea devine o preocupare principală. Dotat cu o inteligență fină, extraordinar de receptiv, Cehov se maturizează extrem de rapid ca scriitor. Format într-o perioadă de efervescență socială și politică, în Rusia ultimelor decenii ale secolului XIX — opera sa reflectă frămîntările, întrebările pe care și le punea omul rus în preajma marii revoluții care se apropia.

Cehov e cel mai mare maestru al genului scurt, miniatural, din întreaga literatură mondială și unul dintre dramaturgii de frunte ai Rusiei.

El scrie numeroase piese de teatru într-un singur act ca „Ursul", „Jubileul", „Cererea în căsătorie", „Cîntecul lebedei" etc., dramatizări după schițe cu același nume.

Dar culmea creației sale dramatice o constituie piesele de teatru scrise în ultimul deceniu al vieții. Cele patru piese care au fost elaborate în această perioadă, „Pescărușul", „Unchiul Vanea", „Trei surori" și „Livada cu vișini", în care apar eroi complecși și caracterizați printr-o problematică profundă, constituie cîteva capodopere ale dramaturgiei universale.

Cehov moare la vîrsta de 44 ani, în preajma marelui eveniment pe care-l întrezărea în scrierile sale, revoluția rusă din 1905.

La *25 iulie 1955* a murit cunoscutul compozitor sovietic *Isaak Osipovici Dunaevski.*

Dunaevski s-a născut în anul 1900. In 1919 termină Conservatorul din Harkov și activează ca dirijor și compozitor la teatrele din Harkov, Moscova și Leningrad. Ca autor de opere este cunoscut din 1920, din 1923 lucrează în cinematografie, iar între anii 1938—1948 conduce Ansamblul de cîntece și dansuri al Casei Centrale de Cultură a feroviarilor din Moscova. Dunaevski este autorul muzicii din filmele „Băieții veseli", „Circul", „Nevasta bogată", „Volga-Volga", „Calea luminoasă", „Primăvara", „Cazacii din Cuban". Compune de asemenea numeroase cîntece patriotice, comsomoliste, pionerești. Muzica sa se inspiră din cîntecele populare ruse și ucrainiene și din romanțele lirice ruse. Luminoase și fermecătoare compozițiile sale sînt iubite și se bucură de mare popularitate în întreaga lume.

De aceiași popularitate se bucură și operetele sale „Valea de aur", „Drumul spre fericire", Vînt de libertate" și „Fiul clownului". „Vînt de libertate" care cunoaște o celebritate mondială este una dintre cele mai populare operete moderne.

A încetat din viaţă talentatul regizor şi actor de cinema Eric von Stroheim, în vîrstă de 72 de ani. In cele mai multe dintre filmele sale — ca realizator şi ca interpret — Stroheim a militat activ folosind subtile şi autentice mijloace artistice, împotriva militarismului prusac, împotriva tipurilor de ofiţeri îngîmfaţi, obraznici, limitaţi, tipuri specifice regimurilor oligarhice şi dictatoriale.

Printre cele mai valoroase filme realizate sau interpretate de Stroheim se numără: „Inima lumii", „O floare printre ruine", „Nebunia femeilor", „Marea iluzie" etc.

ŞTIRI...

Intrebat de ziarista franceză Simone Dubreuilh ce planuri făureşte pentru viitor, Grigori Ciuhrai, realizatorul filmului sovietic „Al 41-lea", a răspuns astfel: „Vreau să înfăptuiesc un film asupra războiului... un film care să poarte titlul „Balada soldatului". „Vreau să arăt sufletul unui ostaş. El e gata să-şi dăruiască viaţa patriei sale, dar el nu cunoaşte încă nimic din viaţă"...

...Acest om tînăr ar fi putut fi un îndrăgostit, — a continuat Ciuhrai — dar dragostea nu a avut timp să se înfiripeze, ar fi putut fi un îndemînatec meşteşugar, dar războiul nu i-a dat răgazul să-şi desăvîrşească ucenicia, ar fi putut fi un cetăţean strălucit, un intelectual subtil, dar războiul nu i-a lăsat timpul necesar să se dezvolte... Vreau să arăt în felul acesta — fără să folosesc niciun foc de puşcă, fără să descriu un singur atac, îngrozitoarele efecte distrugătoare ale războiului.

*

In curînd pe ecranele cinematografelor noastre vom avea prilejul să vizionăm un film produs de Studioul „DEFA" din R. D. Germană. Filmul al cărui titlu original este „Inşelaţi pînă în ziua de apoi" descrie un caz de conştiinţă care frămîntă trei tineri soldaţi germani, cu cîteva zile înaintea atacului hitlerist împotriva Uniunii Sovietice. Noua producţie a studioului „DEFA" a fost magistral realizată de regizorul Kurt Jung Alsen.

„Stelele nu mor niciodată" este titlul unui film al regizorului francez Max Vaucorbeil, care reînvie cîteva decenii de cinematografie.

Adevărat album de amintiri, compus din secvenţe — alese cu grije — din filmele în care au apărut artişti de mare prestigiu ca Harry Baur, Jules Berry, Marguerite Moreno, Louis Jouvet şi Raimu, filmul scoate în evidenţă excepţionala personalitate artistică a acestor mari actori

*

In numărul 11 din „Scena şi Ecranul" s-a strecurat o eroare în legătură cu interpretul rolului titular al filmului „Richard al III-lea".

Facem cuvenita rectificare anunţînd că interpretul lui Richard al III-lea este actorul Laurence Olivier şi nu Iohn Gielguld cum s-a publicat din greşală.

JOCURI

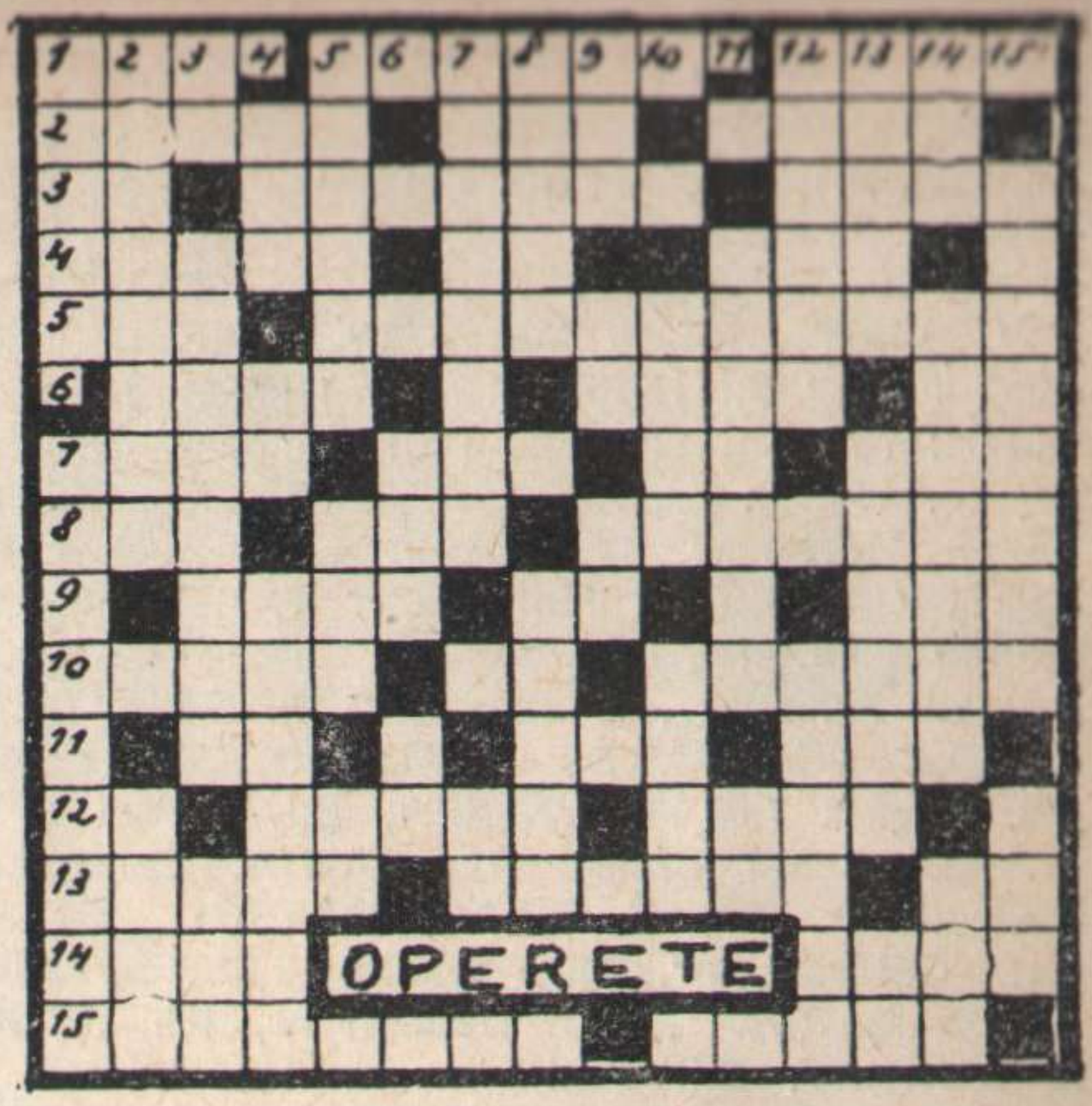

ORIZONTAL: Operetă de Franz Lehar — Compozitorul operetei „Mascota“ — „... Violeta“ operetă de Ed. Eysler. 2) Compozitorul operetei „Femeia ideală“, sau „Mazurca albastră‘ — Haina — „...în roşu“, operetă de Weinberg. 3) Erbin — Compozitorul operetei „Vînt de primăvară“ — „...divorţ“ operetă de Leo Fall. 4) „1001 de...“, operetă de Johann Strauss — Gene! — Culant; dar numai pe jumătate. 5. Poema de V. Hugo — Compozitorul operetei „Ducele de Reichstadt“ 6) Supăr — „Domino...“, operetă de Cuvillier — In schelet. 7) Locuitor al ţării noastre în vechime — Organizaţie de tineret — Număr (abr) — In mit. greacă fiica lui Cadmos. 8) Nu spun nimic — Cureluşe — Intări, vorbind de prietenie. 9) Armata — „De-aş ... rege“, operetă de Adam — Soluţie de clorură de sodiu. 10) „Fetiţa...“ operetă de Reinhardt — Pronume — Operetă de Audran. 11) Vocală dublă — Trec mai repede ca ziua — Vînt puternic. 12) Consoane înrudite! — „...şi bandit“, operetă de Lehar — Demnitar în Turcia. 13) „Dragoste de...“ altă operetă de Lehar — „Contesa ...“ operetă de Kalman — Diftong. 14) Felicitat — ... Venturiano. 15) Operetă de Johann Strauss — „Tăranul...“, operetă de Leo Fall.

VERTICAL: 1) „Frumoasa...“, operetă de J. Offenbach — „...cerşetor“, operetă de Millöcker. 2) Operetă de Messager — Logodnici în ziua nunţii. 3) Exclamaţie — altă operetă de Offenbach — Vechi locuitor al Franţei. 4) Acest — Spetează — Salvaţi. 5) „Fire de ...“, operetă de Eysler — Fire — Radon. 6) Canton în Elveţia — Notă muzicală. 7) Despre cea a Corinei, A. de Herz a compus o operetă — Ca la 12 oriz. 8) A reîmpreuna — Poate fi maritimă sau aeriană. 9) Oraş în Norvegia — Articol — Dimpotrivă. 10) Operetă de Zane — „Contesa...“ operetă de Johann Strauss. 11) Operetă pusă pe note de Elly Roman — Originar din Dobrogea. 12) „... veselă“ de Lehar — „Vînzătorul de...“ operetă de Zeller. 13 Rivali — „... florilor“ operetă de Bengescu şi Cohen Linaru — Eu (arh). 14) Rapid (abr) — Personaj titular la Kalman şi Strauss — Titi... dela Radio Magazin. 15) Operetă de Jaro — Nume feminin.

CITITORII SINT ANUNŢAŢI PE ACEASTĂ CALE, CĂ PENTRU OBŢINEREA NUMERELOR VECHI ALE PUBLICAŢIEI NOASTRE, SE POT ADRESA DIRECT ADMINISTRAŢIEI.

ADRESELE CINEMATOGRAFELOR

PATRIA, Bd. Magheru 12—14, telefon 2.22.25; MAGHERU, Bd. Magheru 29, telefon 3.92.72; REPUBLICA, Bd. Magheru 2, telefon 1.03.72; FILIMON SIRBU, Str. Al. Sahia 76, telefon 2.74.50; V. ALECSANDRI, str. E. Grigorescu 24, telefon 1.81.12; BUCUREȘTI, Bd. 6 Martie nr. 4, telefon 5.61.54; I. C. FRIMU, Bd. 6 Martie nr. 16, telefon 6.29.17; INFRĂȚIREA INTRE POPOARE, Bd. Bucureștii Noi nr. 86, telefon 7.31.64; MAXIM GORKI, Cal. Victoriei 48, telefon 6.24.48; TIMPURI NOI, Bd. 6 Martie nr. 18, telefon 5.61.10; ELENA PAVEL, Bd. 6 Martie nr. 14, telefon 5.63.84; LUMINA, Bd. 6 Martie nr. 12, telefon 6.23.35; CENTRAL, Bd. 6 Martie nr. 2, telefon 4.12.24; VICTORIA, Bd. 6 Martie nr. 7, telefon 6.28.79; TINERETULUI, 13 Decembrie 5—7, telefon 3.49.44; AL. POPOV, Calea Griviței nr. 137, telefon 6.26.10; 8 MARTIE, Str. Buzești nr. 9—11, telefon 5.62.79; GRIVIȚA, Piața Ilie Pintilie nr. 2, telefon 6.25.39; VASILE ROAITĂ, Bd. 1 Mai nr. 57, telefon 7.05.47; CULTURAL, Calea Griviței nr. 196, telefon 7.08.58; UNIREA, Bd. 1 Mai nr. 148, telefon 7.10.21; C. DAVID, Crîngași nr. 42, telefon 4.22.28; AL. SAHIA, Calea Văcărești nr. 21, telefon 9.49.46; FLACĂRA, Dudești nr. 22; T. VLADIMIRESCU, Calea Dudești nr. 97, telefon 9.39.82; ARTA, Cal. Călărași nr. 153, telefon 9.31.86; MUNCA, Șos. Mihai Bravu nr. 221, telefon 9.50.97; CARPAȚI, Cal. Dudești nr. 169; MIORIȚA, Cal. Moșilor nr. 221, telefon 1.07.49; 23 AUGUST, Bd. Dimitrov nr. 118, telefon 2.32.77; DONCA SIMO, Str. Avrig nr. 1, telefon 1.07.60; GH. COȘBUC, Cal Rahovei nr. 118, telefon 4.89.88; ILIE PINTILIE, Șos. Colentina nr. 84, telefon 2.88.50; POPULAR, Str. Mătăsari nr. 31, telefon 9.37.43; M. EMINESCU, Str. M. Eminescu nr. 127, telefon 1.48.36; 1 MAI, Ștefan cel Mare, nr. 34, telefon 1.30.36; VOLGA, Ilie Pintilie nr. 61, telefon 1.91.26; 8 MAI, Str. Lizeanu nr. 21, telefon 2.06.88; LIBERTĂȚII, Str. 11 Iunie nr. 75, telefon 5.07.37; N. BĂLCESCU, Cal. Rahovei nr. 151, telefon 4.57.90; OLGA BANCIC, Cal. 13 Septembrie nr. 196, telefon 6.15.14; AUREL VLAICU, Șos. Cotroceni nr. 9, telefon 6.13.04.

-CU CÎT KĂ VÎT MAI MULT LA CONCURSUL ĂSTA, CU ATÎT PRESIMT O SURPRIZĂ ....

Pronosport!

VEZI ?!... BOLOVANUL
ĂSTA ÎMI AMINTEȘTE
PIATRA CE AM AVUT-O
LA RINICHI ȘI DE CARE
AM SCĂPAT NUMAI
CÂND AM LUAT
SOLVURIC!!!

DIRECȚIA GENERALĂ FARMACEUTICĂ

SOLVURIC

In curînd pe ecranele Capitalei :

Scenă din film.

TILL BUHOGLINDĂ

BIBLIOTECA INSTITUTULUI DE ISTORIA ARTEI

COPERTA IV-a : MARGARETA POGONAT (ULIANA) IN NOUL FILM ROMINESC „PASĂREA FURTUNII".

EDITURA DE STAT PENTRU IMPRIMATE ŞI PUBLICAŢII
Redacţia şi Administraţia: Str. Elie Radu, 5. Telefon 3.97.81.

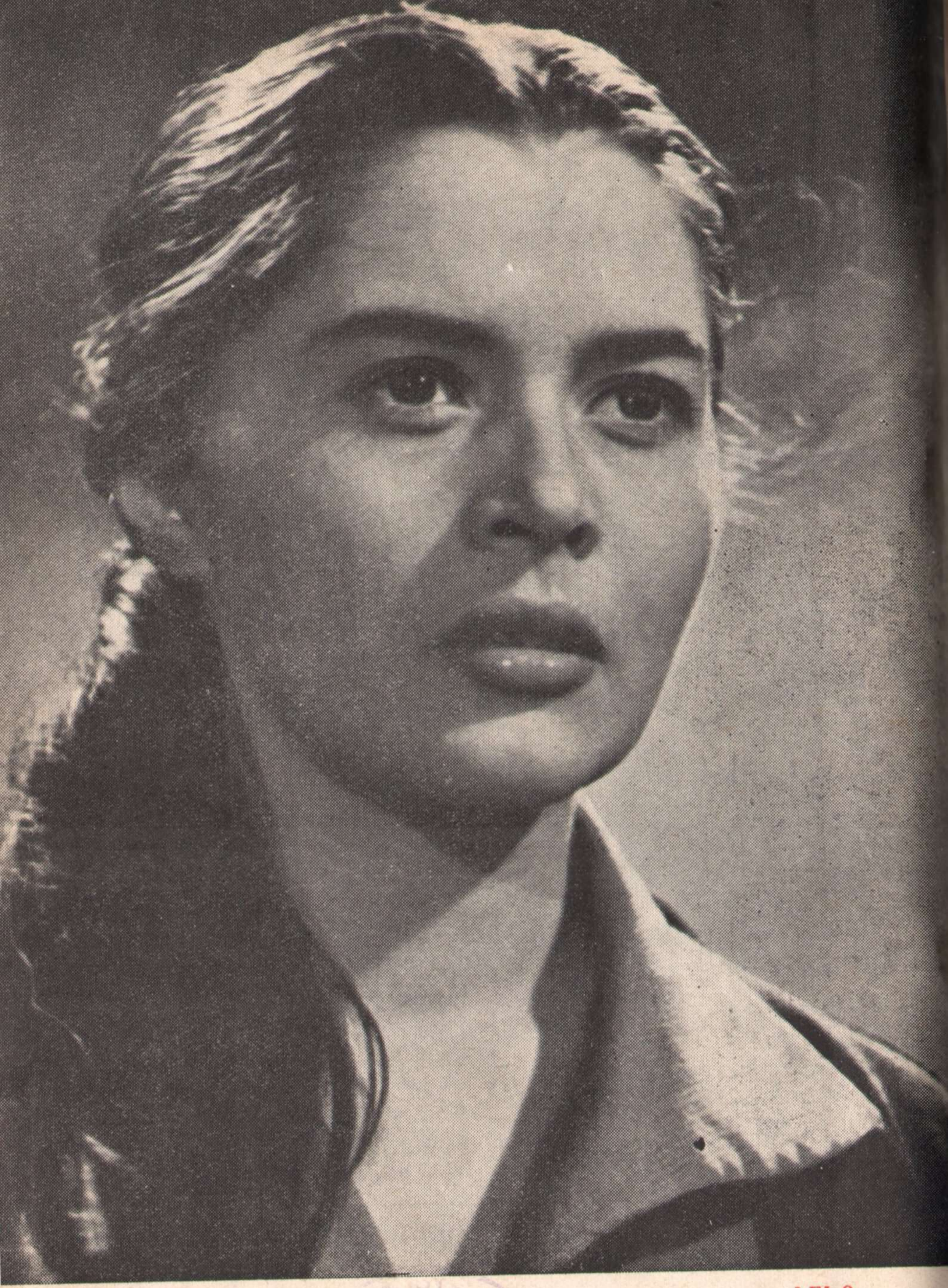

LEI 2